

ע"פ 58692/11/22 - משה כהן, נאור יצחק הלוי נגד מדינת ישראל

בית הדין הארצי לעבודה

ע"פ 58692-11-22

ניתנה ביום 16 אפריל 2023

המבקשים

1. משה כהן

2. נאור יצחק הלוי

-

המשיבה

מדינת ישראל

בשם המבקשים - עו"ד מנחם עדי

בשם המשיבה - עו"ד ענת שמעוני

החלטה

הרשמת אפרת קוקה

1. לפני בקשת המבקשים להארכת מועד להגשת ערעור על גזר דינו של בית הדין האזורי לעבודה תל-אביב מיום 2.10.2022 (השופטת מירב קליימן; הע"ז 32829-11-19, להלן: **גזר הדין**).

רקע הבקשה בתמצית

2. המבקשים היו בעלי עסק לאספקת שירותי ניקיון אשר פעל כעוסק מורשה. המשיבה הגישה כתב אישום נגד המבקשים בבית הדין האזורי לעבודה תל-אביב, בו הואשמו באישומים אלה: שתיים עשרה עבירות של העסקת עובד זר שלא כדין בניגוד להוראת **סעיף 2(א)(1) לחוק עובדים זרים, תשנ"א-1991** (להלן: **חוק עובדים זרים**); שתיים עשרה עבירות של העסקת עובד זר ללא היתר בניגוד להוראת **סעיף 2(א)(2) לחוק עובדים זרים**; שמונה עבירות של העסקת עובד זר ללא ביטוח רפואי כדין בניגוד להוראת **סעיף 2(ב)(3) לחוק עובדים זרים**.

3. במהלך דיון שהתקיים לפני בית הדין האזורי ביום 15.2.2022, הודו המבקשים בעובדות כתב האישום. במסגרת דיון שהתקיים לפני בית הדין האזורי ביום 20.9.2022, השמיעו הצדדים טיעונים לעונש, וטענו גם לעניין בקשתם של המבקשים להימנע מהרשעתם.

4. בהכרעת הדין מיום 21.9.2022, אשר ניתנה במעמד הצדדים, הורשעו המבקשים על פי הודאתם בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום. עוד נקבע בהכרעת הדין, כי "בקשת הנאשמים לביטול/הימנעות מהרשעה תידון בנפרד במסגרת גזר הדין או החלטה אחרת שתינתן, לאחר הגשת אסמכתאות בדבר מצבם הכלכלי בהתאם

לבקשתם בדיון מיום 20.9.2022 בו טענו הצדדים לעונש... כפוף להוראות סעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982 והפסיקה שדנה בביטול הרשעה".

5. בגזר דינו מיום 2.10.2022, אשר ניתן בהעדר הצדדים, דחה בית הדין האזורי את "בקשת הנאשמים להימנע מהרשעה/ביטול הרשעתם", והשית על כל אחד מהמבקשים קנס בשיעור 100,000 ש"ח. בנוסף, חויב כל אחד מהמבקשים לחתום על התחייבות להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע למשך שלוש שנים, "בגובה הקנס המקסימלי הקבוע לצדן של העבירות בהן הורשעו הנאשמים: 116,800 ש"ח".

6. ביום 7.11.2022, הגישו המבקשים לבית דין זה בקשה להארכת מועד להגשת "ערעור על גזר הדין", היא הבקשה שלפני. טרם הגשת תשובת המשיבה לבקשה להארכת מועד, הגישו המבקשים לבית הדין ביום 22.12.2022 הודעת ערעור מנומקת, אשר עולה ממנה, כי הם מבקשים להשיג הן על עצם הרשעתם והן על שיעור הקנסות אשר הושטו עליהם. כך שמבחינה מהותית, ערעור המבקשים סב הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין.

תמצית טיעוני הצדדים בבקשה להארכת מועד

7. **המבקשים סבורים**, כי הבקשה להארכת מועד הוגשה במסגרת המועדים הקבועים בדין להגשת ערעור פלילי. לטענתם, ימי החג שחלו בתקופה הרלוונטית להגשת הערעור אינם נמנים במניין הימים להגשת הערעור. עוד טענו המבקשים, כי בא כוחם שהה בחוץ לארץ ונוצר לו עומס עבודה חריג, ומשכך נדרשת להם הארכת המועד. המבקשים הוסיפו, כי יש להיעתר לבקשת הארכה על מנת לאפשר להם "להוכיח את חפותם ולנקות את שמם".

8. **המשיבה התנגדה לבקשה**, תוך שטענה, כי הבקשה להארכת מועד הוגשה באיחור של "כ-10 ימים". לטענת המשיבה, ימי החג שחלו בתקופה הרלוונטית להגשת הערעור אינם עוצרים את מניין הימים להגשת ערעור בהליך פלילי. עוד טענה המשיבה, כי המבקשים לא העלו טעם המצדיק הארכת מועד להגשת הערעור, וכי לא יגרם למבקשים עיוות דין אם לא תיעתר הבקשה.

דין והכרעה

9. לאחר בחינת טיעוני הצדדים בבקשה ועיון בחומר המצוי בתיק בית הדין, באתי לכלל מסקנה כי יש להיעתר לבקשה להארכת מועד להגשת הערעור, כמפורט מטה:

סעיף 24(ב) לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969 קובע, כי על הליכים פליליים המתנהלים בבית הדין לעבודה, יחולו סדרי הדין ודיני הראיות החלים בהליכים פליליים בבתי המשפט. בכלל זה, חלים **סעיפים 199 ו-200 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982** (להלן: **חוק סדר הדין הפלילי**) הקובעים, כי ערעור פלילי יוגש בתוך ארבעים וחמישה ימים מיום מתן פסק הדין או ממועד המצאתו, ככל שלא ניתן במעמד הנאשם.

בהעדר הוראה בהוראות סדר הדין הפלילי לעניין ימי הפגרה נפסק, כי ימי הפגרה יבואו במניין הימים להגשת ערעור

פלילי, זולת אם הם הימים האחרונים בתקופה. שאז, בהתאם לסעיף 10(ג) לחוק הפרשנות, התשמ"א - 1981, ידחה מועד הגשת הערעור ליום הראשון לאחר תום הפגרה (ראו: בש"פ (עליון) 11461/04 יוסף מזרחי נ' מדינת ישראל, 28.12.2004; ב"ש (ארצי) 13/07 עדינה לוי - מדינת ישראל, 20.11.2007).

10. **בעניינו**, עולה מסעיף 35 לגזר הדין, כי באי כוח הצדדים הסכימו שגזר הדין ישלח אליהם באמצעות הדואר. במערכת נט-המשפט לא מתועדת המצאה של גזר הדין למבקשים באמצעות הדואר. על פי הנתונים המתועדים במערכת נט-המשפט, גזר הדין הומצא לבא כח המבקשים באמצעות 'הודעה באתר' ביום 2.10.2022. בנוסף, מתועדות במערכת נט-המשפט צפיות של ב"כ המבקשים בגזר הדין ביום 2.10.2022 בשעה 11:15 ובשעה 20:12.

ב"כ המבקשים לא התייחס בטיעוניו להמצאת גזר הדין לידי באמצעות 'הודעה באתר', או לצפיות המתועדות ביום 2.10.2022 בגזר הדין במערכת נט המשפט. זאת, חרף טענות המשיבה לעניין זה בתגובתה לבקשה. ממילא, ההמצאה המתועדת במערכת נט המשפט לא נסתרה.

ב"כ המבקשים טען בפתח הבקשה להארכת מועד, כי גזר הדין נצפה על ידו ביום 6.10.2022 "באמצעות הדואר"ל", ועולה מטיעוניו, כי הוא רואה במועד זה כמועד המצאת גזר הדין למבקשים, אשר ממנו יש למנות את הימים להגשת הערעור. בהתייחס למועד ההמצאה הנטען על ידם סבורים המבקשים, כי הבקשה להארכת מועד הוגשה במסגרת המועדים הקבועים בדין להגשת הערעור. זאת כפי הנראה, נוכח טעותם לחשוב שימי הפגרה אינם באים במניין הימים להגשת ערעור פלילי.

11. יוער, כי המצאה אלקטרונית, לרבות משלוח 'הודעה באתר' במערכת נט-המשפט, אינה מנויה עם דרכי ההמצאה בהליך פלילי כפי שנקבעו בסעיף 237 לחוק סדר הדין הפלילי. הפסיקה טרם הכריעה בשאלה האם דיוור אלקטרוני מהווה המצאה כדין בהליך פלילי (ראו: ע"פ (עליון) 2971/19 בתיה מסמבר נ' הועדה המקומית לתכנון ובנייה תל אביב, 2.5.2019, וכן פסקה 24 לע"פ (ארצי) 47251-11-14 מדינת ישראל - גוברמן, 8.11.2016, בנוגע לשאלת משמעות הצפייה בפסק הדין במערכת נט-המשפט בהליך פלילי; ראו בעניין זה הדיון במסגרת החלטתנו בע"פ (ארצי) 29843-01-21 מדינת ישראל - מאפיית אורן משי בע"מ, 20.2.2022). כאמור, ב"כ המבקשים טען בבקשה להארכת מועד, שגזר הדין נצפה על ידו ביום 6.10.2022 "באמצעות הדואר"ל", ועולה מטיעוני המבקשים, כי הם רואים במועד זה כמועד המצאת גזר הדין לידיהם, אשר יש למנות ממנו את הימים להגשת הערעור. שכן, המבקשים לא העלו טענה אודות העדר המצאה כדין של גזר הדין לידיהם. בהתייחס למועד בו טוענים המבקשים שגזר הדין התקבל ונצפה על ידם (6.10.2022), הערעור הוגש באיחור של 7 ימים. זאת, בהתחשב בכך שפגרת חג הסוכות, שחלה בין המועדים 9.10.2022 - 17.10.2022, באה במניין הימים להגשת ערעור פלילי. יוטעם, שככל שהיינו קובעים שיש לראות בדיוור אלקטרוני המצאה כדין בהליך פלילי, אזי היה עלינו לקבוע, שהערעור הוגש באיחור של 11 יום. זאת, בהתייחס למועד המצאת גזר הדין לב"כ המבקשים באמצעות 'הודעה באתר' ביום 2.10.2022, אשר לא נסתר על ידי המבקשים. מצד שני, ככל שהיינו מכריעים שאין לראות בדיוור אלקטרוני משום המצאה כדין בהליך פלילי, נראה שלא ניתן היה לקבוע שהערעור הוגש באיחור, שלא על יסוד טענתם של המבקשים בעניין מועד קבלת פסק הדין לידיהם. בין כך ובין כך, איננו נדרשים להכריע במסגרת החלטה זו בשאלת תוקפו של דיוור אלקטרוני בהליך פלילי, שכן גם אם נסבור שהערעור הוגש באיחור, ממילא שוכנענו, שיש להיעתר לבקשה החלופית להארכת מועד להגשת הערעור, כפי שנבאר.

12. סעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילימסמך את בית המשפט להאריך את המועד להגשת ערעור פלילי, וזו לשונו: "בית המשפט רשאי, לבקשת מערער, להרשות הגשת ערעור או בקשה לרשות ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיפים 199 ו-200."

על פי הפסיקה, "על הרף לצורך מתן הארכת מועד במסגרת ההליך הפלילי להיות נמוך מהרף בהליך האזרחי" (בש"פ (עליון) 4196/12 זלמן בראשי נ' מדינת ישראל, 31.5.2012). בהתאם, קבעה ההלכה הפסוקה כי, בכל הנוגע להארכת מועד להגשת ערעור פלילי, ובשונה מהליך אזרחי, לא נדרש 'טעם מיוחד' להארכת מועד להגשת הערעור ושיקול הדעת המוקנה לבית המשפט בעניין זה הוא רחב (ראו: בש"פ (עליון) 7424/133 דוד פיטוסי - מדינת ישראל, 20.11.2013). עוד נפסק, כי בשל מעמדו המיוחד של נאשם בהליך הפלילי והצורך בהגנה על זכויות היסוד שלו, יש להקל עם הנאשם המבקש הארכת מועד להגשת ערעור אף יותר (ראו: בש"פ (עליון) 822/99 שכטר נ' מדינת ישראל, פ"ד נד (1) 1).

עם זאת נפסק, כי גם כאשר מדובר בהליך פלילי, אין ליתן ארכה להגשת ערעור, אלא בהתקיים 'טעם ממשי המניח את הדעת' (ראו: בש"פ (עליון) 5988/06 נגר נ' מדינת ישראל, 25.7.2006; בש"פ (עליון) 6125/09 רבין נ' מדינת ישראל, 11.8.2009). זאת, בהתחשב בעקרון סופיות הדין ובצורך להציב גבול להימשכות ההליכים וכן בהתחשב באינטרס הציבור לחיזוק היציבות והוודאות המשפטית. בעניין זה נקבע, כי במקרה שהערעור מוגש על ידי הנאשם, בבואו להכריע בבקשה להארכת מועד להגשת ערעור פלילי, נדרש בית המשפט ובית הדין בכלל זה, בנוסף, לבחון גם את סיכויי הערעור, תוך איזון בין "הנסיבות האישיות של המבקש לבין האינטרס הציבורי של עקרון סופיות הדין והאכיפה היעילה של הדין הפלילי" (בש"א (ארצי) 385/08 גל פרץ-מדינת ישראל, 24.9.2008).

בית המשפט העליון קבע מהם השיקולים בהם יש להתחשב בבחינת בקשה להארכת מועד להגשת הליך ערעורי פלילי, כדלקמן: "במסגרת השיקולים הפרטניים הנבחנים יש להתייחס, בין השאר, לטעמים שבעטיים הוגש הערעור באיחור; לפרק הזמן שחלף למן המועד האחרון להגשת הערעור הקבוע בחוק; לשאלת היותו של המערער מיוצג על-ידי עורך דין וכן לסיכויים הלכאוריים שהערעור שבכוונתו להגיש אמנם יתקבל" (ע"פ (עליון) 4946/07 עלי מקלדה נ' מדינת ישראל, 19.2.2009).

עוד נקבע בעניין זה: "... ככלל, הארכת מועד בדין הפלילי תינתן מקום שבעל הדין שאיחר בהגשת הערעור (או הבקשה) הצביע על טעם ממשי המניח את הדעת לאיחור. במסגרת זאת, יש להביא בחשבון מספר שיקולים, כאשר המרכזיים שבהם הם הסיבה לאיחור וסיכויי ההליך המרכזי. זאת ועוד. יש גם לתת את הדעת לשיקולים השונים המפורטים לעיל בעניין מהדנה, וביניהם: משך האיחור בהגשת הערעור או הבקשה; האינטרס הציבורי בהכרעה בהליך; חשיבות הזכויות העלולות להיפגע מאי מתן הארכה.." (בש"פ (עליון) 8197/13 טל אמסלם נ' מדינת ישראל, 8.1.2014).

13. במקרה שלפני, טענת ב"כ המבקשים אודות עומס עבודה במשרדו, אין בה כדי להוות הצדקה להארכת מועד להגשת הערעור (ראו: בש"פ (עליון) 1216-85 מדינת ישראל נ' עוזי בן שלום עצמון, מ(2) 325). אשר לטענת המבקשים כי "חלו מועדי ישראל רבים, ימים אשר לא נספרים במניין הימים" - נראה שהמבקשים נתפסו לכלל טעות שבדין בכל הנוגע למניין הימים להגשת הערעור. המבקשים אמנם לא העלו טענה בדבר טעות במניין הימים להגשת הערעור ועמדו על כך שהבקשה להארכת מועד הוגשה במועד. עם זאת, נקבע ממילא בפסיקה,

כי טעות ממין זה, הנוגעת לידיעת הדין, אינה מצדיקה איחור בהגשת ערעור, שכן החלת סדרי הדין הפליליים הכלליים על הליכים פליליים לפני בתי הדין לעבודה מעוגנת בהוראת חוק מפורשת וניתן היה למנוע את הטעות באמצעות בדיקה פשוטה בהוראות הדין, אשר מן הראוי שתתבצע טרם הגשת כל כתב טענות (ראו למשל: בש"פ (עליון) 6907/11 **קניין שפרעם ואח' נ' מדינת ישראל**, 6.10.2011).

חרף האמור שוכנעתי, שמתקיימים בעניינינו טעמים אחרים אשר משקלם המצטבר מצדיק היעדרות לבקשה להארכת מועד. הטעם הראשון עניינו בכך, שעסקינן בהליך פלילי הנוגע לחפותו או לאשמתו של נאשם בפלילים ולמידת עונשו, דבר אשר על פי הפסיקה יש בו, בנסיבות מתאימות, כדי להטות את הכף לטובת הארכת המועד (ראו: בש"פ (עליון) 6353/02 **מדינת ישראל נ' הפניקס הישראלי חברה לביטוח**, פ"ד נז(1) (1). לטעם זה מצטרפת מידת האיחור בהגשת הערעור. אמנם, אין מדובר באיחור זניח בהגשת הערעור, אולם גם אין המדובר באיחור ממושך, וכבר מצינו שבית המשפט העליון ובית דין זה נעתרו לבקשות להארכת מועד בנסיבות של איחור ממושך יותר (ראו למשל: בש"פ (עליון) 6552/13 **בראנץ' נ' מדינת ישראל**, 7.10.2013; בש"פ (עליון) 5875/14 **מדינת ישראל נ' אגברי** 9.11.2014, בפסקה 9 לפסק הדין; בש"פ (עליון) 8246/06 **נאסר אבו הדובה נ' מדינת ישראל**, 6.3.2007; בש"פ (עליון) 7241/11 **מאי חוסאם נ' מדינת ישראל**, 13.12.2011; ב"ש (ארצי) 26/06 **אפוקשיא ציפויי רצפה בע"מ - מדינת ישראל**, 27.12.2006, להלן: **עניין אפוקשיא**). זאת ועוד, המשיבה לא הוכיחה כי יגרם לה או לציבור נזק כתוצאה מהארכת המועד להגשת הערעור (השוו: **עניין אפוקשיא**).

לטעמים האמורים מצטרפת העובדה, שעל פני הדברים, יש מקום להביא לבחינת ערכאת הערעור חלק מהטענות המועלות בערעור.

14. **כללם של דברים** - ערעור המבקשים מתקבל לרישום.

מזכירות בית הדין תקבע את הערעור לדיון לפני מותב ותשלח לצדדים החלטה על מועדי הגשת הסיכומים.

15. אין צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"ה ניסן תשפ"ג (16 אפריל 2023) בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.